

"VẤN ĐỀ TRỌNG TÂM TRONG CUỘC CHIẾN CẦU NGUYỆN"

*“Con cái của Đức Chúa Trời
thắng hơn mọi sự nhờ sự cầu nguyện.
Bởi vậy cho nên chẳng lạ gì việc
Satan phải làm hết sức mình
để giết lấy cho được món vũ khí ấy ra khỏi tay họ,
hoặc ít ra thì cũng ngăn trở không cho họ biết sử dụng
và giới sử dụng được món vũ khí lợi hại ấy.”*

Xin đừng tìm kiếm loanh quanh để có một sự giải thích về tình trạng thiếu cầu nguyện khiến chúng ta khốn khổ; hãy kiếm sự giải thích ấy chính ngay tại Lời Đức Chúa Trời: Chính mỗi ác cảm tiềm ẩn trong tâm lòng đối với một Đức Chúa Trời thánh khiết khiến cho chúng ta phải chịu một đời sống thiếu cầu nguyện.

Một khi Cơ Đốc Nhân không đầu phục hoàn toàn theo sự dắt dẫn của Đức Thánh Linh – và đó chính là ý muốn tỏ tường của Đức Chúa Trời mà cũng là công việc của Ân Điển Ngài – nhất định họ phải sống, mà không biết, dưới sức mạnh của “xác thịt”. Đời sống theo “xác thịt” này biểu lộ theo nhiều cách thể khác nhau. Nó có thể biểu hiện qua tinh thần nóng vội, hoặc qua sự nóng giận bộc phát bất chợt, hoặc qua việc thiếu lòng yêu thương mà lắm khi họ phải tự trách mình; nó cũng có thể biểu hiện qua việc tìm thấy sự khoái lạc đối với việc ăn nhậu là điều lắm phen lương tâm họ lên tiếng cáo trách họ; nó cũng còn biểu hiện qua việc theo đuổi ý riêng và việc tự tôn cao mình, qua việc tự tin ở sức mạnh và sự khôn ngoan riêng của mình, qua việc cảm ứng thuận với những điều vui thú trong thế gian là những điều khiến họ phải hổ thẹn trước mặt Đức Chúa Trời. Tất cả những điều như thế là đời sống “theo xác thịt”. *“Anh em há chẳng phải là tánh xác thịt ăn ở như người thế gian sao?”* (1 Cô. 3: 3), chắc hẳn lời này lắm phen khuấy động tâm lòng chúng ta; chúng ta không thể nào hoàn toàn bình an, thanh thản trong Đức Chúa Trời được.

Tất cả Cơ Đốc Nhân chúng ta phải trả lời được cho câu hỏi sau đây: Liệu tôi có thể tìm thấy ở đây câu trả lời về nguyên nhân cho tình trạng thiếu cầu nguyện của tôi cũng như cho tình trạng bất năng đối với việc đem lại một sự thay đổi

cho vấn đề hay không? Tôi sống trong Thánh Linh, tôi đã từng được tái sinh, nhưng tôi lại không bước đi theo Thánh Linh. “Xác thịt” vẫn còn có quyền điều động trên đời sống của tôi. Một đời sống theo “xác thịt” không thể cầu nguyện được trong Thánh Linh và trong quyền năng. Cầu xin Đức Chúa Trời tha thứ cho tôi. Đời sống theo xác thịt là căn nguyên hiển nhiên của tình trạng thiếu cầu nguyện đáng buồn và đáng xấu hổ của tôi.

Khái niệm “vị trí chiến lược” là một khái niệm không được phép thiếu trong tư duy chiến đấu trong mọi loại chiến tranh. Khái niệm này vô cùng quan trọng trong cuộc đấu tranh trường kỳ giữa Vương Quốc Thiên Đàng với các thế lực của bóng tối.

Khi một vị tướng chọn một vị trí để từ đó tấn công vào quân thù, ông dồn hết sức chú ý vào những điểm mà ông cho là quan trọng hơn hết trong chiến cuộc. Trong trận chiến Waterloo, tướng Wellington đã nhận ra ngay một nông trại nhỏ có vị trí chiến lược ấy. Ông đã không tiếc lực lượng để chiếm cho được vị trí ấy: Thắng lợi toàn cuộc phụ thuộc vào điều đó. Nhờ đó tướng Wellington đã chiến thắng. Cũng tương tự như thế trong cuộc chiến giữa tín hữu với các quyền lực của bóng tối. Tâm trí (nội tâm) của mỗi người là vị trí quyết định cho sự chiến thắng.

Kẻ thù luôn dồn mọi nỗ lực để lôi kéo các Cơ Đốc Nhân, nhất là những người chần bầy, đi đến chỗ xao lãng sự cầu nguyện. Kẻ thù biết rằng cho dầu có hưởng ứng bài giảng đến đâu, buổi nhóm có thu hút đến đâu, chăm sóc mục vụ có trung tín đến đâu,... những điều này cũng không tác hại mấy trên lãnh địa của nó một khi sự cầu nguyện vẫn còn bị xao lãng. Khi Hội Thánh biết dấu mình trong quyền năng ở đời sống tâm linh trong nội tâm, và rồi các chiến sĩ của Chúa nhận được quyền phép từ trên cao qua việc quì gối cầu nguyện, nhất định các thế lực của bóng tối sẽ bị rúng động và rồi linh hồn tội nhân sẽ được giải thoát. Trong Hội Thánh, trên cánh đồng truyền giáo, đối với những người chần bầy cũng như đối với các hội chúng, mọi sự đều tùy thuộc vào việc thực hành một cách trung tín quyền năng của sự cầu nguyện.

Có hai bên tranh chấp nhau về một vấn đề. Đó là một Cơ Đốc Nhân và một con quỷ. Con quỷ nhận ra rằng Cơ Đốc Nhân có một thứ vũ khí lợi hại giúp đem lại chiến thắng. Hai bên phải giáp mặt nhau trong một cuộc chiến quyết định, và con quỷ kiên quyết cướp cho được thứ vũ khí ấy của đối phương để phá hỏng đi. Thế là tạm thời nguyên nhân chính của cuộc tranh chiến đã trở nên phụ; vấn đề còn lại vào lúc này là ai sẽ có được thứ vũ khí mà sự chiến thắng sẽ tùy thuộc

vào đó? Chính đó mới là điều quan trọng sống còn cần phải giành cho được.

Đó chính là điều thực hữu trong cuộc tranh đấu giữa Satan và Cơ Đốc Nhân. Con cái của Đức Chúa Trời thắng hơn mọi sự nhờ sự cầu nguyện. Bởi vậy cho nên chẳng lạ gì việc Satan phải làm hết sức mình để giật lấy cho được món vũ khí ấy ra khỏi tay họ, hoặc ít ra thì cũng ngăn trở không cho họ biết sử dụng và giỏi sử dụng được món vũ khí lợi hại ấy.

Thế thì Satan làm thế nào để ngăn trở sự cầu nguyện? Chính bằng việc cám dỗ hủy bỏ hoặc rút ngắn sự cầu nguyện qua việc đem lại cho tâm trí một tình trạng vô định cùng với đủ loại xao lãng; cũng như bằng sự chẳng tin và thiếu hy vọng. Hạnh phúc thay những anh hùng cầu nguyện là những người vượt qua được tất cả mọi điều trở ngại ấy để cứ chăm chăm vào việc vận dụng món vũ khí lợi hại của mình. Cũng giống như Chúa chúng ta trong vườn Ghêtsêmanê, kẻ thù càng công kích dữ dội, Chúa càng cầu nguyện một cách nghiêm túc và không ngừng nghỉ cho đến khi có được sự đắc thắng. Sau khi nêu đủ các phần vũ khí của người chiến sĩ của Đức Chúa Trời, Sứ Đồ PhaoLô nói thêm rằng *“Hãy nhờ Đức Thánh Linh, thường thường làm đủ mọi thứ cầu nguyện và nài xin. Hãy dùng sự bền đỗ trọn vẹn mà tỉnh thức về điều đó”* (Êph. 6:18). Thiếu sự cầu nguyện thì mào trụ của sự cứu chuộc, thuẫn của đức tin, và gươm của Thánh Linh là Lời Đức Chúa Trời sẽ thiếu quyền năng. Mọi sự đều tùy thuộc vào sự cầu nguyện. Cầu xin Đức Chúa Trời dạy cho chúng ta biết tin quyết vào điều ấy và giữ chặt lấy điều ấy!

“Vậy, chúng ta hãy vững lòng đến gần ngai ơn phước, hầu cho được thương xót và tìm được ơn để giúp chúng ta trong thì giờ có cần dùng.” (Hê. 4:16)

(Rev. Đoàn Nhật Tân, Ph. D.)